

Słowo Życia – sierpień 2024

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Panie, dobrze, że tu jesteście” (Mt 17, 4).

Jezus ze swoimi uczniami jest w drodze do Jerozolimy. Piotr, słysząc, że Jezus będzie musiał tam cierpieć, umrzeć i zmartwychwstać, buntuje się, dając wyraz całkowitemu przerażeniu i niezrozumieniu. Wówczas Mistrz zabiera go, wraz z Jakubem i Janem, na „wysoką górę”, gdzie ukazuje się im trójgu w nowym i niezwykłym świetle: Jego oblicze „jaśnieje jak słońce”, a Mojżesz i prorok Eliasz rozmawiają z Nim. Ze świetlistego otoku słychać głos Ojca, który wzywa ich, by słuchali Jezusa, Jego umiowanego Syna. Wobec tego zaskakującego doświadczenia Piotr nie chce stamtąd odchodzić i woła:

„Panie, dobrze, że tu jesteście”.

Jezus zaprosił swoich najbliższych przyjaciół do przeżycia niezapomnianego doświadczenia, by go strzegli zawsze w swoich sercach.

Był może tak?e my ze zdumieniem i wzruszeniem doświadczyliśmy obecności i działania Boga w naszym życiu, w chwilach radości, pokoju i światła, które chcielibyśmy zatrzymać na zawsze. Cóżś to s? to chwile przeżywane wraz z innymi lub dzięki nim. Między? wzajemna przyciąga bowiem obecność Boga, gdy?, jak obiecał Jezus: „Gdzie s? dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20). Czasami, w takich chwilach szczególnej bliskości, pozwala On nam wejrzeć w nas samych i odczytać wydarzenia Jego oczami.

Doświadczenia te dają nam siłę do stawiania czoła trudno?ciom, próbom, które napotykamy na swojej drodze, [daj? one] sercu pewno?, że Bóg na nas spojrzał i powołał nas, abyśmy stali się cz?ci? historii zbawienia.

Istotnie, zszedłszy z góry uczniowie pójdą razem do Jerozolimy, gdzie czeka na nich ludzkie t?um – pełen nadziei, ale także podstawów, konfliktów, niechęci i cierpienia. Tam „zostan? rozproszeni i wysłani na krańce ziemi, aby być świadkami naszego ostatecznego domu, Królestwa” Bożego [1].

Będ? mogli rozpocząć budowę Jego domu już tutaj, pośród ludzi, ponieważ przebywali z Jezusem „w domu” na górze.

„Panie, dobrze, że tu jesteście”.

„Wstańcie, nie lękajcie się!” (Mt 17,7) – oto wezwanie Jezusa kończące to niezwykłe doświadczenie. Kieruje je On także do nas. Podobnie jak Jego uczniowie i przyjaciele, my także możemy z odwagą stawiać czoła temu, co nas czeka.

Podobnie było z Chiarą Lubich. Po wakacyjnym okresie – tak pełnym światła, odczucia obecności Boga w naszej wspólnocie, z której spędzała czas odpoczynku i niezwykłej kontemplacji tajemnic wiary, że została nazwana „rajem roku 1949” – ona też nie chciała wracać do codzienności. Jednak uczyniła to z nowym zapałem, bo zrozumiała, że właśnie ze względu na to pełne światła doświadczenie musi „zejść z góry” i zacząć działać jako narzędzie Jezusa dla realizacji Jego królestwa, zanosząc, wśród trudów i cierpień, Jego miłość i Jego światło tam, gdzie ich brakuje.

„Panie, dobrze, że tu jesteście”.

Kiedy brakuje nam światła, przywołajmy w sercu i pamięci te momenty, w których Pan nas oświeca. A jeżeli nie doświadczyliśmy Jego bliskości, szukajmy jej. Będziemy musieli podjąć wysiłek, by „wspiąć się na górę”, aby spotkać Go w naszych bliźnich, by adorować Go w naszych kościołach, a także kontemplować w pięknie natury.

Bo dla nas On jest zawsze: wystarczy z Nim iść, milczyć i pokornie słuchać, tak jak Piotr, Jan i Jakub [2].

Oprac. Silvano Malini i zespół Słów Życia

[1] T. Radcliffe (OP), Medytacja druga, Zdomowieni w Bogu, a Bóg w nas, 1 października 2023.

Dostęp:

<https://kongreskk.pl/2023/10/08/timothy-radcliffe-op-synodalne-medytacje-rekolekcyjnetimothy-radcliffe-op/>

[2] Por. Mt 17, 6.